

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἔτος τρίτον τοῦτο εἶναι,
κί' ἔδρα πάλιν αἱ Αῠθῆναι.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῆνια ἔξη,
εἰς αὐτὸ τὸ χρόνον κάτι θὰ μᾶς τρέξη.

Ὁ Ῥωμηὸς τὴν ἑβδομάδα—μόνο μιά φορά θὰ βγαίνη,
κί' ὅταν ἔχω ἔξυπνάδα —κί' ὅποιε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι —γιατὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
κί' ὅσα φύλλα κί' ἂν κρατῆς—δὲν περνᾶς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχομε τεφτέρια—ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ—ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μὲς ἑσῶν φόρων τὴν ἀντίρα—κί' ὁ Ῥωμηὸς μᾶς μιά δεκάρα
κί' ἄς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει—εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Τριάντα τοῦ Μαΐου κί' ἀκόμη ἄλλη μία,
μὲς ἑστὴ βουλή μᾶς πάλι μεγάλη τρικυμία.

Ἐκατὸν εἰκοσιένα,
καὶ οἱ στόλοι πᾶν ἑστὰ ξένα.

Νομοσχέδια καινούρια
μὲ πολὺ μεγάλη φούρια.

Ζητοῦν λοιπὸν τὸ Σύνταγμα νὰ καταγγήσουν τώρα;
γανγίζον ἐκ τοῦ βήματος ὀλίγοι βουλευφόροι,
εἰς ἐμφυλίους σπαραγμοὺς νὰ εὐρεθῆ κί' ἡ χώρα
καὶ τοῦ χρυσοῦ Συντάγματος ν' ἀνατραποῦν οἱ ὄροι;
Εἶναι προδότης ἀληθῆς ἐκεῖνος ποῦ τολμήσῃ
τὰ νέα νομοσχέδια ἐν γνώσει νὰ ψηφίσῃ.

Φοῖξον καὶ σὺ τοῦ σεβαστοῦ Κοινοβουλίου στέγη,
διότι ἔφθασε φοικτὴ καὶ ἀποφρὰς ἡμέρα...
ἀκοὺς ἐκεῖ! κατὰ νομοὺς ὁ κόσμος νὰ ἐκλέγῃ
τὸν προσφιλεῖ τῆς βουλευτῆς, τοῦ ἔθνους τὸν πατέρα;
Ἄκοὺς ἐκεῖ νὰ σμικρυνθῆ τῶν βουλευτῶν τὸ πλῆθος;
καὶ τίνος νοὺς δὲν φοικτᾶ καὶ δὲν βογγᾶ τὸ στήθος;

Κί' ἔχουν τρόντι δίκαιον οἱ φίλοι πατριῶται,
διότι, ἂν θὰ ψηφισθοῦν, καὶ τί θὰ γίνουν τότε;
χωρὶς προσόδους δι' αὐτοὺς θὰ φύγῃ κάθε χρόνος,
κλειστὴ θὰ μένῃ δι' αὐτοὺς ἡ θύρα τοῦ Νυμφῶνος,
θὰ χάσουν ἔτσι δωρεὰν τὸ τρώγειν καὶ τὸ πίνειν,
τὸ σέβας, τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην.

Καὶ ἂν δὲν γίνουν βουλευταὶ, τί διάβολο θὰ κάνουν
καὶ πῶς λοιπὸν τὰ πρὸς τὸ ζῆν κί' αὐτοὶ θ' ἀπολαμβάνουν;
Ἄπορεῖ ἐκεῖνος, ποῦ ἀνὴρ ὑπῆρξε βουλευφόρος,
ποῦ ἔδερνε καὶ ὑβρίζε κί' ἐκλώτσα παραφόρος,
καὶ ἑστὸ σκαμνὶ του σὰν Πασσᾶς ἐτέντωνε τὰ πόδια,
νὰ πάῃ τώρα ὁ πτωχὸς νὰ ζευγαρώνη βῶδια;

Ἐμπρός, πατέρες, βάλετε τὰ δυνατὰ σας ὅλα
κατὰ τοιαύτης σκέψεως χυδαίας καὶ ἀδίκου,
ἄλλῶς εἰς τὴν ἔρημον ἀφίνετε τὰ κῶλα
καὶ χάνεται κί' ὁ ἀδελφὸς τοῦ προσφιλοῦς Στεφίκου.
Κί' ἐπιρροαὶ πανίσχυροι Κοτσαμπασήδων σβύνουν,
κί' ἴσως καμπόσοι ἀπὸ σᾶς χοιροβοσκοὶ νὰ γίνουν.

Ἄς σηκωθῆ καὶ ὁ λαὸς μὲ πάταγον καὶ κρότον
κί' ἄς πετσοκόβεται κί' αὐτὸς ὑπὲρ τῶν καθεστώτων.
Ἄλλ' ὅμως ἂν ἐγνώριζε γιατί καμλόσα φροῦτα
φρενιάζουν γιὰ τὸ Σύνταγμα ἑστὸ βῆμα καὶ ἑστὸς δρόμος,
εὐθὺς θὰ ἐσηκῶνετο νὰ εἴξῃ μὲς ἑστὴ βούτα
κί' αὐτοὺς καὶ τὸ πολίτευμα καὶ τοὺς κειμένους νόμους.